

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1440/05
27.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić, Vojimira Cvijovića i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilaca AA, BB i mal. VV, od kojih mal. tužioca VV zastupa zakonski zastupnik majka tužilja AA, a ove punomoćnik GG, advokat, protiv tuženih DD i "ĐĐ", koje zastupa punomoćnik EE advokat, radi duga, odlučujući o reviziji tuženih, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kraljevu Gž. broj 194/05 od 17.02.2005. godine, u sednici održanoj 27.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženih izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kraljevu Gž. broj 194/05 od 17.02.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kraljevu P. broj 672/97 od 15.12.2003. godine, ispravljene rešenjem istog suda pod istim brojem od 5.01.2005. godine, stavom prvim izreke delimično je usvojen tužbeni zahtev tužilaca i tuženi su obavezani da im solidarno isplate 8.550 EURA sa pripadajućom domicilnom kamatom u dinarskoj protivvrednosti počev od 1.01.2002. godine pa do isplate i domicilnu kamatu na iznos od 17.100 DM počev od 15.06.1993. do 31.12.2001. godine, sve u dinarskoj protivvrednosti na dan isplate. Stavom drugim izreke tužbeni zahtev za višak potraživanja preko dosuđenog a za iznos od 4.400 EURA sa pripadajućom domicilnom kamatom obračunatom na ovaj iznos počev od 15.06.1993. godine pa do isplate, odbijen je kao neosnovan. Poslednjim stavom tuženi su obavezani da tužiocima na ime troškova parničnog postupka isplate 56.300,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Kraljevu Gž. broj 194/05 od 17.02.2005. godine, žalba tuženih je odbijena i prvostepena presuda potvrđena u stavu prvom i trećem izreke.

Protiv pravnosnažne presude donete u drugom stepenu tuženi su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu člana 386. ranije važećeg ZPP, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.02.2005. godine), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povrede postupka na koju se ukazuje u reviziji, jer pobijana presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama koji su saglasni utvrđenom činjeničnom stanju i izvedenim dokazima.

U postupku pred prvostepenim sudom utvrđeno je da je prvotužena otvorila "ŽŽ" sa podeljenom odgovornošću, a osnivač preduzeća bila je prvotužena i njen otac ZZ. Iz ovog preduzeća tužena DD je istupila ___ godine, a preduzeće se u skladu sa tada važećim Zakonom o preduzećima organizovalo kao društvo sa ograničenom odgovornošću, a upis promene izvršen je po osnovu rešenja Trgovinskog suda od ___ godine sa upisom ZZ kao vlasnika preduzeća. Po otvaranju "ŽŽ" sa tuženom DD radio je sada pok. II, pravni prethodnik tužilaca tako što je tužena uložila svoj objekat, "ŽŽ", a pravni prethodnik tužilaca je ulagao novac za kupovinu ___ na ilegalnom tržištu i vodio sav posao. O međusobnim pravima i obavezama, nije sačinjen pismeni ugovor, ali je usmenim sporazumom predviđeno da dobit od ovakvog načina poslovanja dele. U toku trajanja ovako uspostavljenog ugovornog odnosa stranaka, tužena DD je radi obavljanja ove delatnosti, a i radi zadovoljenja ličnih potreba, pozajmljivala određene svote novca od pravnog prethodnika tužilaca i to u stranoj valuti, da bi 11.01.1994. godine, o tome sačinili i priznanicu na iznos od 39.500 DM. Kako je tužena vratila 22.400,00 dinara, po utvrđenju prvostepenog suda ostala je u obavezi da pravnom prethodniku tužilaca vrati još 17.100 DM ili 8.550 EURA. Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su pobijanom presudom usvojili tužbeni zahtev tužilaca kao u izreci prvostepene presude, dajući za takvu odluku razloge koje prihvata i ovaj sud.

Obaveza čije se izvršenje traži postavljenim tužbenim zahtevom ima svoj osnov u ugovoru o zajmu, sačinjenom u obliku priznanice, koju je kao zajmoprimac potpisala tužena DD, tadašnji vlasnik "ŽŽ", čijim pečatom je priznanica i overena. Kako uzeti zajam nije vraćen u celosti u smislu člana 562. ZOO, to je osnovan zahtev zajmodavca odnosno njegovih pravnih sledbenika za isplatu preostalog dela, kako je pobijanom presudom i odlučeno. Novac je pozajmljen i iskorišćen za potrebe preduzeća čiji je osnivač tužena DD, iz koje činjenice proizilazi i solidarna odgovornost tuženih za izvršenje tako nastale obaveze.

Iz ovih razloga, suprotno navodima revizije nema osnova za primenu člana 104. st. 2. ZOO, jer izvršenje obaveze ima svoj osnov u ugovoru o zajmu, a ne u ugovoru o prodaji naftnih derivata koji su nabavljeni ilegalnim putem, takođe za potrebe ovde tuženih. Ukazujući na ništavost ovakvog ugovora, pozivajući se na nesavesnost ugovornih strana, tuženi se ne mogu osloboditi obaveze koja je nastala iz drugog pravnog posla, zaključenog u skladu sa zakonom.

Na osnovu člana 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

dc